

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-01-28
Besvaras senast
2021-02-03 kl. 12.00

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2020/21:1506 Relationen till Iran

Iran har i över 40 år styrts av en islamistisk diktaturregim. Det är en regimen som inte respekterar grundläggande mänskliga fri- och rättigheter. En regimen som har bedrivit könsapartheid mot landets kvinnor i över 40 år. Den eftersträvar inte fredliga relationer med grannländerna utan bedriver blodiga krig genom ombud i flera länder, såsom Syrien och Jemen. Men det är också en regimen som riktar sina vapen mot den egna befolkningen. Det kan dröja månader innan arbetarna vid olika företag får ut sina löner. När arbetarna strejkar arresteras de och torteras. För ett år sedan slog man ned demonstrationer där folk visade sitt missnöje med regimen som kostade över 5 000 människors liv. Under de senaste veckorna har regimen för att undanröja kritik och upprätthålla sin genomkorrumpade ”ordning” börjat urskillningslöst arresteras, anklaga och avrätta människor. Detta har riktats mot landets nationella minoriteter, såsom exempelvis kurder och balucher. Under den allra senaste tiden har över 70 unga kvinnor och män arresterats och fängslats bara i iranska Kurdistan. De är kvinnorrättsaktivister, lärare, studenter, miljöaktivister eller ungdomar som bara är frihetstörstande.

Läser man svenska tidningar, lyssnar på radio eller ser på tv och försöker ta reda på vad som händer i Iran är det märkligt tyst. Det är extra märkligt då Iran är en av världens farligaste diktaturer, med yttersta spända förhållanden till flera av sina grannar, till USA och till sin egen befolkning. Gentemot alla dessa motparter driver man ett spel som leder till ökat förtryck av befolkningen och en alltmer aggressiv utrikespolitik. De som just nu drabbas hårdast är de nationella minoriteterna, särskilt kurderna.

I svenska medier har vi kunnat se hur diktatorn Lukasjenko i Belarus låter slå ned demonstrationer och försöker förhindra en demokratisk utveckling. Sådana händelser får publicitet i svenska medier, och Sverige och EU fördömer den belarusiska regimen och inför sanktioner mot landet. Det är självklart riktigt att göra. Men när det gäller den iranska regimen, som i mer än 40 år hållit på att med att tortera, mörda och terrorisera landets befolkning, är Sverige och EU förvånansvärt milda i sin kritik. Man har i 40 år fört vad man kallat en ”kritisk dialog”, som varit helt resultatlös. Sverige och EU har levt i föreställningen att goda ekonomiska förbindelser med tiden skulle få regimen på andra tankar.

Efter 40 år av menings- och resultatlös krävs att Sverige och EU ändrar tonen i dialogen mot den iranska regimen som terror mot den egna befolkningen.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga utrikesminister Ann Linde:

Kommer ministern som företrädare för Sverige som enskilt land och inom EU fördöma regimen i Iran och kräva att alla de 70 senast arresterade kurdiska männen och kvinnorna samt alla politiska fångar och samvetsfångar frigges omedelbart?

.....

Amineh Kakabaveh (-)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander